



Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 26. juni 2020 i sak 2020/70

Saken gjelder: Avslag på søknad om tilskudd til lokale lyd- og bildemedier

Klager: Foreningen Radio Kos

Klagenemndas medlemmer: Bjørnar Borvik, Gunn Enli og Karin Fløistad.

Bakgrunn:

(1) I Medietilsynets utlysning av tilskudd til lokale lyd- og bildemedier for 2019, stod det innledningsvis at «[p]rogramproduksjonar og utviklingsprosjekt som stimulerer til bruk av norsk musikk vil bli prioriterte». Om tilskuddsformen «Prosjekttilskott til lokale programproduksjonar» stod det at slikt tilskudd kunne gis til «dokumentarar, seriar i ulike sjangrar, hørespel, underholdning, konkurransar og liknande som er lokalt forankra». Fristen for å søke var satt til 2. november 2018.

(2) Foreningen Radio Kos (heretter klager) søkte 27. oktober 2018 om støtte til lokale programproduksjoner for prosjektet *Gjemt men ikke glemt*. Søknadsbeløpet var på 240 000 kroner.

(3) Prosjektet gikk ut på at klager ville besøke alders- og sykehjem i Rogaland i løpet av våren 2019 «for å lage underholdning og gjøre opptak til radiosender». I prosjektbeskrivelsen stod det blant annet følgende om prosjektet:

«Hvert besøk vil resultere i et eget program. I løpet av Våren 2019 ser vi for oss at vi lager 51 program totalt fordelt på de ulike alders- og sykehjemmene i kommunene.

Under arrangementene vil det bli lagt opp til underholdning med musikk, allsang, konkurranser og bingo. Vi skal også legge opp til intervjuer der de eldre får muligheten til å fortelle om sine liv og situasjon i dag.

Under hvert arrangement inviterer vi kjente lokale politikere og profiler for å kaste glans over arrangementet, samt for å skape engasjement og interesse.»

(4) Søknaden ble behandlet av Fagutvalget for tilskudd til lokale lyd- og bildemedier (fagutvalget) i møte 17. til 18. desember 2018. Utvalget mente at søknaden burde bli avslått, basert på følgende:

«Tilskuddsmidlene er et knapphetsgode og ut fra en helhetsvurdering av alle innkomne søknader, ble ikke dette prosjektet prioritert ved denne tildelingen. Søknaden er mangelfull og / eller mangler obligatoriske vedlegg.»

(5) Medietilsynet avsto søknaden 25. mars 2019. Det ble vist til at man sluttet seg til fagutvalgets vurderinger og innstilling. Begrunnelsen for avslaget var den samme som

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

fagutvalgets, med en tilføyelse av at «[s]øknaden har lite informasjon om form og innhold».

- (6) Klager påklaget vedtaket 8. april 2019. I den forbindelse utdypet klager prosjektet. I tillegg ble det redegjort for en annen programserie som var under planlegging.
- (7) Medietilsynet vurderte klagen 12. august 2019, men opprettholdt avslaget, jf. forvaltningsloven § 33 andre ledd. I klagesvaret ble det opplyst at Medietilsynet har innhentet en utvidet begrunnelse for avslaget fra fagutvalget, og at man har sluttet seg til denne. Den utvidede begrunnelsen lød slik:

«Foreningen Radio Kos søker om kr 240 000 til et mobilt studio for å kunne sende fra eldreheim mv.. Fagutvalget vurderer søknaden til å være svært mangelfull ut fra det høye søknadsbeløpet. Søknaden har lite form og innhold og har en meget svak programbeskrivelse. Fagutvalget har heller ikke praksis for å gi støtte til kjøp/leie av utstyr i program- produksjoner.»
- (8) Saken ble oversendt Medieklagenemnda ved brev 20. januar 2020, jf. forvaltningsloven § 33 fjerde ledd.
- (9) Nemndsmøte i saken ble avholdt 26. juni 2020.

Anførsler:

Klager har i det vesentlige anført:

- (10) Det beklages at behovet for tilskudd ikke ble tilstrekkelig begrunnet fra klagers side i søknaden. Prosjektet innebærer at radiokringkasting brukes til underholdning, kulturarbeid og viktig informasjon. Denne programserien kan spre kultur, glede og underholdning samtidig som lytterne igjen får møte idrettshelter, fremstående personer osv. fra forrige århundre. Ettersom intervjuobjektene befinner seg på alders- og sykehjem, vil det være nødvendig med et mobilt studio. Det vises for øvrig til at et mobilt studio også vil være en viktig del av en annen programserie, som for tiden er under planlegging.

Medietilsynets merknader til klagen:

- (11) I forbindelse med klagebehandlingen ble det innhentet en utvidet begrunnelse fra fagutvalget. Fagutvalget har i sin utvidede begrunnelse påpekt at søknaden er svært mangelfull i forhold til det høye søknadsbeløpet, i tillegg til at søknaden har «lite form og innhold og har en meget svak programbeskrivelse». Fagutvalget har også påpekt at det heller ikke foreligger praksis for å gi støtte til kjøp og leie av utstyr til programproduksjoner. Det vises for øvrig til at søker selv er ansvarlig for å sende inn nødvendige opplysninger, samt redegjøre for prosjektet. Det er videre uten betydning at et mobilt studio også vil bli brukt til et annet prosjekt, som klager først opplyste om i klagen. Basert på en helhetsvurdering av søknaden, holdt opp mot de øvrige søknadene, er det ikke grunnlag for å prioritere søknaden.

Klagenemndas vurdering:

- (12) Saken gjelder klage over avslag på søknad om tilskudd til lokale produksjonsprogrammer. Klagen er rettidig, jf. forvaltningsloven § 29.

- (13) Medietilsynets behandling av klagers søknad er gjort etter forskrift om tilskudd til lokale lyd- og bildemedier av 19. februar 2016 (forskriften).
- (14) Det følger av forskriften § 1 at tilskuddsordningen har som hovedformål å «bidra til mediemangfold, ytringsfrihet og styrking av de lokale lyd- og bildemedienes demokratiske funksjon». Det heter videre at tilskuddsordningen skal «stimulere til et kvalitetsorientert og økonomisk livskraftig miljø for lokale medier som når et stort publikum» for eksempel ved å bidra til «produksjon av programmer med høy teknisk og innholdsmessig kvalitet» eller «videreutvikling av det enkelte lokalmediets egenart», jf. henholdsvis bokstav b og c.
- (15) I henhold til forskriften § 3 bokstav d kan det søkes om prosjekttilskudd til lokale programproduksjoner. Nyskapende ideer vil bli prioritert etter denne tilskuddsformen.
- (16) Det følger videre av forskriften § 4 at om lag halvparten av midlene som årlig tildeles gjennom tilskuddsordningen, skal øremerkes digitalisering av lokalradio.
- (17) Det følger av forskriften § 8 andre ledd at Medietilsynet treffer vedtak om tilskudd etter innstilling fra fagutvalget. I tredje ledd heter det at søknaden vurderes ut fra «faglige og økonomiske kriterier og gis som et rundsumstilskudd, fastsatt etter en skjønnsmessig vurdering av hva som er rimelig bidrag fra statens side».
- (18) I henhold til forskriften § 12 andre ledd plikter søkeren å gi Medietilsynet «alle opplysninger som er nødvendig for å behandle søknaden».
- (19) Klagenemnda understreker at tilskudd til lokale lyd- og bildemedier er et knapphetsgode, og at Medietilsynet derfor må foreta en streng prioritering. For søknader som ikke gjelder digitalisering av lokalradio, antas det at det vil være enda vanskeligere å nå opp i prioriteringen, jf. forskriften § 4.
- (20) Medietilsynet sluttet seg til fagutvalgets innstilling, og begrunnet i første omgang avslaget med å vise til utvalgets begrunnelse. I tillegg ble det påpekt at søknaden hadde lite informasjon om form og innhold. I tilsynets svar på klagen 12. august 2019 vises det til fagutvalgets såkalte utvidede begrunnelse for avslaget. Her kommer det fram at søknaden er svært mangelfull når man tar i betraktning det høye søknadsbeløpet. Videre heter det at søknaden har «lite form og innhold og har en meget svak prosjektbeskrivelse». Fagutvalget påpeker avslutningsvis at det ikke er praksis for å gi støtte til kjøp/leie av utstyr til programproduksjoner.
- (21) Det følger av forvaltningsloven § 24 andre ledd andre setning at et forvaltningsorgan ikke plikter å gi en begrunnelse samtidig med vedtaket ved fordeling av goder mellom flere parter. Klagenemnda vil derfor også se hen til begrunnelsen gitt i brev til klager 12. august 2019.
- (22) Klagenemnda mener at begrunnelsene samlet sett viser at det er foretatt en reell vurdering av klagers søknad i henhold til forskriften § 8 andre ledd, og at de gir tilstrekkelige holdepunkter for hvorfor klagers søknad ikke ble prioritert. Nemnda vil også bemerke at den – i likhet med fagutvalget og Medietilsynet – er av den oppfatning at klagers prosjektbeskrivelse er tynn ved at den gir en svært knapp og generell beskrivelse av hvordan prosjektet skal gjennomføres. Som et utgangspunkt antar nemnda at det kan stilles mer beskjedne krav til begrunnelsen for avslag på søknader som ikke framstår som

særlig godt gjennomarbeidet, og viser her til forskriften § 12 andre legg som pålegger søker å gi en utfyllende redegjørelse for prosjektet det søkes om støtte til. Nemnda vil også understreke at kravet til begrunnelse må tilpasses antallet søknader som skal avgjøres. Etter det opplyste kom det inn 340 søknader om tilskudd fra denne tilskuddsordningen, og i en slik situasjon kan det ikke oppstilles altfor strenge krav til hvor detaljert begrunnelsen for det enkelte avslaget må være, jf. nemndas avgjørelse i sak 2020/173 (premiss 19).

- (23) Avslutningsvis ønsker klagenemnda å knytte noen kommentarer til hvordan Medietilsynet har valgt å kommunisere begrunnelsen for avslaget til klager i denne saken. En tilsvarende begrunnelsespraksis har gjort seg gjeldende i sakene 2020/71 og 2020/135. Som allerede nevnt ovenfor, følger det av forvaltningsloven § 24 andre ledd at forvaltningsorganet ikke plikter å gi en samtidig begrunnelse i saker om fordeling av goder mellom flere parter. Partene kan derimot framsette krav om etterfølgende begrunnelse, og denne vil normalt være av stor betydning for vurderingen av om vedtaket skal påklages. Det er derfor viktig at begrunnelsen som da utarbeides, i tilstrekkelig grad klargjør de vurderinger som er gjort, slik at vedtaket framstår som forståelig for søkeren.
- (24) I denne saken har Medietilsynet valgt å gi en svært sjablongmessig begrunnelse i brevet hvor søker underrettes om avslaget («søknaden er mangelfull og / eller mangler obligatoriske vedlegg»). Klagenemnda antar at slike knappe og uklare begrunnelser snarere bidrar til å generere klager, enn til å forhindre at de framsettes. Den utvidede begrunnelsen til fagutvalget klargjør på en atskillig bedre måte de vurderinger som ligger til grunn for avslaget, men denne får klager først kunnskap om etter at klagesaken er satt i gang, nemlig i tilsynets brev 12. august 2019 som etter nemndas vurdering helst bør leses som en underretning til klager om at tilsynet ikke har funnet grunnlag for å omgjøre sitt eget vedtak, og at saken vil bli oversendt klageorganet for endelig avgjørelse. Klagenemnda mener at det hadde vært bedre om tilsynets begrunnelsespraksis ble lagt opp på en slik måte at søkerne i brevet hvor de underrettes om utfallet av søknadsprosessen bare blir informert om adgangen til å kreve en etterfølgende begrunnelse, og at det er i brevet hvor denne begrunnelsen gis at klager får informasjon om klageadgangen. Med en slik framgangsmåte vil begrunnelsen bidra til at klagers vurderinger knyttet til om vedtaket skal påklages, gjøres på et mer informert grunnlag.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Klagen forkastes.

Vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Dokumentet er godkjent elektronisk